

V Bruselu dne XXX
[...] (2022) XXX draft

SENSITIVE*
UNTIL ADOPTION

SDĚLENÍ KOMISE

**o neformálním poradenství ohledně nových nebo dosud nevyřešených otázek, které
vyvstanou v souvislosti s uplatňováním článků 101 a 102 Smlouvy o fungování Evropské
unie v jednotlivých případech (informační dopisy)**

(Text s významem pro EHP)

* Distribution only on a 'Need to know' basis - Do not read or carry openly in public places. Must be stored securely and encrypted in storage and transmission. Destroy copies by shredding or secure deletion. Full handling instructions <https://europa.eu/db43PX>

SDĚLENÍ KOMISE

**o neformálním poradenství ohledně nových nebo dosud nevyřešených otázek, které
vystanou v souvislosti s uplatňováním článků 101 a 102 Smlouvy o fungování Evropské
unie v jednotlivých případech (informační dopisy)**

(Text s významem pro EHP)

I. NAŘÍZENÍ č. 1/2003

1. Nařízení č. 1/2003 (1) zavádí systém prosazování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování Evropské unie („SFEU“). Ačkoli bylo nařízení č. 1/2003 navrženo s cílem umožnit Komisi, aby se zaměřila na svůj prvořadý úkol spočívající v účinném prosazování pravidel hospodářské soutěže, vytváří rovněž právní jistotu, neboť stanoví, že dohody (2), které spadají do oblasti působnosti čl. 101 odst. 1 SFEU, ale splňují podmínky čl. 101 odst. 3 SFEU, jsou platné a plně vymahatelné, aniž by bylo nezbytné předchozí rozhodnutí orgánu pro hospodářskou soutěž (článek 1 nařízení č. 1/2003).
2. Rámec nařízení č. 1/2003 sice stanoví souběžnou pravomoc Komise, orgánů členských států pro hospodářskou soutěž a soudů členských států uplatňovat články 101 a 102 SFEU v plném rozsahu, rizika nejednotného uplatňování však omezuje řadou opatření, a tím zajišťuje primární hledisko právní jistoty pro společnosti ve smyslu judikatury Soudního dvora Evropské unie (3), což znamená, že pravidla hospodářské soutěže jsou uplatňována jednotně v celé Unii.
3. Podniky jsou obecně způsobilé posoudit legalitu svých kroků tak, aby byly schopny přijmout informované rozhodnutí, zda a jakým způsobem se zúčastní určité dohody nebo jednostranného jednání. Znájí stav věcí z první ruky a mají k dispozici rámec nařízení o blokových výjimkách, judikaturu a stávající rozhodnutí Komise, jakož i rozsáhlé poradenství obsažené v pokynech a sděleních Komise vydaných s cílem účinněji napomoci podnikům při vlastním posuzování situace (4). Komise vypracovala rovněž pokyny k uplatňování čl. 101 odst. 3 SFEU (5). Tyto pokyny umožňují podnikům, aby v převážné většině případů spolehlivě posoudily své dohody s přihlédnutím k ustanovení článku 101 SFEU.
4. Pokud navzdory uvedeným skutečnostem v případech, kdy vzniká skutečná nejistota, protože se při používání článků 101 nebo 102 SFEU objevují nové nebo nevyřešené otázky, mohou mít jednotlivé podniky zájem obrátit se na Komisi s žádostí o neformální rady (6). V souladu se zásadami uvedenými v oddíle II tohoto sdělení žádost o rady neopravňuje žadatele, aby tyto rady obdržel, neboť toto sdělení nemůže znovu zavést systém, jenž by nebyl v souladu s rámcem pro vlastní posuzování stanoveným v nařízení č. 1/2003. Jestliže to však Komise považuje za vhodné a v souladu se svými prioritami v oblasti prosazování práva, může takovéto neformální rady týkající se výkladu článků 101 nebo 102 poskytnout formou písemného stanoviska (informační dopis). V tomto sdělení jsou vysvětleny podrobnosti tohoto nástroje.

II. RÁMEC PRO POSOUZENÍ, ZDA JE VHODNÉ VYDAT INFORMAČNÍ DOPIS

5. Nařízení č. 1/2003 zmocňuje Komisi k účinnému vyšetřování a stíhání případů porušení článků 101 a 102 SFEU a k ukládání sankcí (7). Jedním z hlavních cílů nařízení č. 1/2003 je zajistit účinné prosazování pravidel Unie v oblasti hospodářské soutěže, a to zavedením systému vlastního posuzování a odstraněním dřívějšího systému oznamování, což umožní, aby Komise zaměřila svou politiku prosazování pravidel na nejzávažnější případy porušení článků 101 a 102 SFEU (8).
6. Ačkoliv nařízení č. 1/2003 nebrání Komisi v poskytování neformálních rad jednotlivým podnikům (9), jak je uvedeno v tomto sdělení, neměla by tato možnost odporovat prvořadému cíli nařízení č. 1/2003, kterým je zajištění účinného prosazování článků 101 a 102 SFEU. Komise proto může jednotlivým podnikům poskytovat neformální rady pouze do té míry, v níž je to slučitelné s jejími prioritami v oblasti prosazování práva.
7. S výhradou bodu 6 Komise po obdržení žádosti o informační dopis uváží, zda je vhodné se touto žádostí zabývat. O vydání informačního dopisu lze uvažovat pouze tehdy, pokud z *prima facie* posouzení skutečností a právních aspektů jednání či plánovaného jednání vyplývá, že podle názoru Komise existují pádné důvody objasnit použitelnost článků 101 nebo 102 SFEU na dotýcnou dohodu či jednostranné jednání prostřednictvím informačního dopisu. Takovéto *prima facie* posouzení se bude zakládat na těchto dvou kumulativních skutečnostech:
- (a) nové či dosud nevyřešené otázky: věcné posouzení dohody či jednostranného jednání s přihlédnutím k ustanovení článků 101 nebo 102 SFEU nastoluje v souvislosti s uplatněním právních předpisů otázku, pro kterou neexistuje dostatečné objasnění ve stávajícím právním rámci Unie včetně judikatury Soudního dvora Evropské unie, ani dostatečné veřejně přístupné obecné pokyny na úrovni Unie vydané v rámci rozhodovací praxe nebo předchozích informačních dopisů, a
 - (b) zájem na poskytnutí poradenství: *prima facie* posouzení dohody či jednostranného jednání naznačuje, že by veřejné objasnění použitelnosti článků 101 nebo 102 SFEU prostřednictvím informačního dopisu přineslo značnou přidanou hodnotu, přičemž se zohlední jeden či více z těchto prvků:
 - skutečný nebo potenciální hospodářský význam zboží nebo služeb, jichž se dohoda nebo jednostranné jednání týká, zejména s přihlédnutím k zájmu spotřebitele,
 - skutečnost, zda jsou cíle dohody či jednostranného jednání důležité pro dosažení priorit Komise nebo zájmu Unie,
 - výše investic, které dotýčné podniky uskutečnily nebo mají uskutečnit a které souvisejí s danou dohodou nebo jednostranným jednáním, a
 - míra, v níž dohoda nebo jednání odpovídá nebo pravděpodobně bude odpovídat rozšířenějším zvyklostem.
8. Komise se obvykle nezabývá žádostí o vydání informačního dopisu, pokud:
- otázky uvedené v žádosti jsou stejné nebo podobné jako otázky předložené ve věci, která je předmětem řízení u Soudního dvora Evropské unie, nebo
 - dohoda či jednostranné jednání, jichž se žádost týká, je předmětem řízení, které vede

Komise, soud členského státu nebo orgán členského státu pro hospodářskou soutěž.

9. Komise se nebude zabývat hypotetickými otázkami a nevydá informační dopisy ohledně dohod nebo jednostranných jednání, které již strany neuplatňují. Podniky však mohou Komisi předložit žádost o informační dopis v souvislosti s otázkami, které vyvolává dohoda nebo jednostranné jednání, o nichž uvažují, tj. před uplatněním dotyčné dohody nebo jednostranného jednání. V takovém případě musí plánování dosáhnout dostatečně pokročilého stupně, aby bylo možné žádost posoudit.

III. POKYNY K PODÁNÍ ŽÁDOSTI O INFORMAČNÍ DOPIS

10. Žádost může podat podnik nebo podniky, které se účastní nebo hodlají účastnit dohody či jednostranného jednání, jež by mohly spadat do oblasti působnosti článků 101 nebo 102 SFEU, v souvislosti s otázkami výkladu, které takováto dohoda či jednostranné jednání vyvolává.

11. Žádost o informační dopis je třeba zaslat na adresu Evropské komise:

European Commission
Directorate-General for Competition
For the attention of the Antitrust Registry
1049 Bruxelles/Brussel
Belgique/België

nebo e-mailem na adresu comp-greffe-antitrust@ec.europa.eu

12. V žádosti o informační dopis by měl žadatel nebo žadatelé uvést:

- totožnost všech dotčených podniků a společnou adresu pro styk s Komisí,
- konkrétní otázky, které jsou předmětem žádosti o neformální rady,
- úplné a vyčerpávající informace ke všem bodům, které jsou relevantní pro informované posouzení předložených otázek včetně příslušné dokumentace, aby mohla Komise vydat informační dopis na základě poskytnutých informací,
- vlastní předběžné posouzení ze strany žadatele nebo žadatelů s přihlédnutím k bodu 7 písm. a) tohoto sdělení, pokud jde o to, proč žádost předkládá novou či dosud nevyřešenou otázku nebo otázky se zřetelem ke stávajícímu právnímu rámci Unie, včetně judikatury Soudního dvora Evropské unie, veřejně dostupných obecných pokynů na úrovni Unie vydaných v rámci rozhodovací praxe nebo předchozích informačních dopisů,
- vlastní předběžné posouzení provedené žadatelem nebo žadatelem ohledně použití článků 101 nebo 102 SFEU ve vztahu k nové či dosud nevyřešené otázce (otázkám) vyplývající z dohody nebo jednostranného jednání,
- veškeré další informace, které umožní posouzení žádosti na základě aspektů vyložených v bodech 7–9 tohoto sdělení, zejména včetně prohlášení, že dohoda nebo jednostranné jednání, jichž se žádost týká, nejsou předmětem řízení u soudu členského státu nebo orgánu členského státu pro hospodářskou soutěž,
- pokud žádost obsahuje údaje považované za obchodní tajemství, je třeba tyto údaje zřetelně označit,
- jakékoli další informace nebo dokumenty, které jsou důležité pro posouzení dohody či

jednostranného jednání.

IV. VYŘÍZENÍ ŽÁDOSTI

13. Komise v zásadě žádost posoudí na základě poskytnutých informací a nebude se zabývat žádostmi, které nesplňují požadavky stanovené v bodě 12 tohoto sdělení. Komise však může použít dodatečné informace, jež má k dispozici z veřejných zdrojů, dřívější judikatury, rozhodovací praxe nebo informačních dopisů na úrovni Unie nebo z jakéhokoli jiného zdroje, a může žadatele nebo výjimečně jiné zvolené strany požádat o poskytnutí doplňujících informací.
14. Komise může poskytnuté informace postoupit orgánům členských států pro hospodářskou soutěž a získat od nich další informace. Před vydáním informačního dopisu může Komise projednat obsah žádosti s orgány členských států pro hospodářskou soutěž.
15. S odkazem na body 13 a 14 tohoto sdělení se na informace poskytnuté žadatelem či žadateli nebo jinými zvolenými třetími stranami vztahují pravidla týkající se profesního tajemství, která jsou stanovena v článku 28 nařízení č. 1/2003.
16. Komise informuje žadatele písemně i v případě, že informační dopis není vydán.
17. Žadatelé mohou vzít svou žádost kdykoli zpět. V těchto případech se informační dopis nevydává. Informace poskytnuté v souvislosti se žádostí o neformální rady si Komise v každém případě ponechává a mohou být použity v následných řízeních podle nařízení č. 1/2003.
18. Žádostí o informační dopis není dotčena pravomoc Komise zahájit s ohledem na skutečnosti uvedené v žádosti řízení v souladu s nařízením č. 1/2003.

V. INFORMAČNÍ DOPISY

19. Informační dopis vydaný Komisí obsahuje:
 - shrnutí skutečností, na nichž se zakládá,
 - hlavní právní argumenty, o něž se Komise opírá při uplatňování článků 101 nebo 102 SFEU na nové nebo dosud nevyřešené otázky, jež vyvstávají v souvislosti s dohodou nebo jednostranným jednáním.
20. Informační dopis se může omezit na část otázky nebo otázek uvedených v žádosti. Může se zabývat i dalšími aspekty otázek obsažených v žádosti. Je-li to vhodné, Komise může v informačním dopise stanovit lhůtu pro jeho použití nebo upřesnit, že se informační dopis zakládá na existenci či neexistenci určitých skutkových okolností.
21. Informační dopisy budou zveřejněny na internetových stránkách Komise, přičemž se zohlední oprávněný zájem žadatele nebo žadatelů na ochraně obchodního tajemství. Před zveřejněním informačního dopisu se Komise dohodne se žadatelem nebo žadateli na zveřejněné verzi.

VI. ÚČINKY INFORMAČNÍCH DOPISŮ

22. Informační dopisy mají v první řadě pomoci podnikům provést vlastní informované posouzení jejich dohod nebo jednostranných jednání. Informační dopisy nebudou pro žadatele ani jakoukoli třetí stranu závazné. V tomto ohledu jsou žadatelé i nadále odpovědní za provedení vlastního posouzení použitelnosti článků 101 nebo 102 SFEU.
23. Informační dopis nemůže předjímat posouzení téže otázky Soudním dvorem Evropské unie, orgány členských států pro hospodářskou soutěž nebo soudy členských států.
24. Tvoří-li dohoda nebo jednostranné jednání faktický základ informačního dopisu, nebrání to Komisi v následném přezkoumání příslušné dohody nebo jednostranného jednání v rámci postupu podle nařízení č. 1/2003. V takovémto případě zohlední Komise předchozí informační dopis a uváží zejména změny podstatných skutečností, případné nové aspekty, jež Komise zjistila nebo které byly uvedeny v případné stížnosti, vývoj judikatury Soudního dvora Evropské unie nebo širší změny politiky Komise a vývoj na dotčených trzích.
25. Objasnění použitelnosti článků 101 nebo 102 SFEU obsažené v informačním dopise bude výslovně podmíněno přesností a pravdivostí informací, které poskytl žadatel nebo žadatelé, a jakákoli významná odchylka od informací poskytnutých žadatelem či žadateli bude mít za následek neúčinnost informačního dopisu.
26. Informační dopisy nepředstavují rozhodnutí Komise a nezavazují orgány členských států pro hospodářskou soutěž nebo soudy členských států, v jejichž pravomoci je uplatňovat ustanovení článků 101 a 102 SFEU. Orgány členských států pro hospodářskou soutěž a soudy členských států však mohou informační dopisy vydané Komisí vzít v úvahu, považují-li to v rámci daného případu za vhodné.

(1) Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 1). S účinností od 1. prosince 2009 se články 81 a 82 Smlouvy o ES stávají články 101 a 102 Smlouvy o fungování Evropské unie. Oba soubory ustanovení jsou v podstatě totožné. Pro účely tohoto sdělení je třeba v příslušných případech odkazy na články 101 a 102 SFEU chápat jako odkazy na články 81 a 82 Smlouvy o ES. SFEU zavedla rovněž některé změny v terminologii, např. nahrazení slova „Společenství“ slovem „Unie“ nebo výrazu „společný trh“ výrazem „vnitřní trh“. Je-li význam týž, bude v tomto sdělení použita terminologie SFEU.

(2) V tomto sdělení se pojem „dohoda“ používá pro dohody, rozhodnutí sdružení podniků a jednání ve vzájemné shodě. Pojem „jednostranné jednání“ odkazuje na chování dominantních podniků. Pojem „podniky“ zahrnuje zároveň „sdružení podniků“.

(3) Soudní dvůr Evropské unie sestává ze dvou soudů: Soudního dvora a Tribunálu.

(4) Komise vydala nařízení, pokyny a sdělení týkající se blokových výjimek. Komise mimoto zveřejňuje svá rozhodnutí. Všechny tyto dokumenty jsou k dispozici na adrese: https://ec.europa.eu/competition-policy/index_en

(5) Sdělení Komise – Pokyny k použití čl. 81 odst. 3 Smlouvy (s. 97).

(6) Viz 38. bod odůvodnění nařízení (EU) č. 1/2003.

(7) Viz zejména články 7 až 9, 12, 17–24, 29 nařízení č. 1/2003.

(8) Viz zejména 3. bod odůvodnění nařízení (EU) č. 1/2003.

(9) Viz 38. bod odůvodnění nařízení (EU) č. 1/2003.